

Pinus thunbergii
sosna Thunberga

Japoński gatunek sosny, wprowadzony do uprawy w Europie w 1852 roku (Holandia), tworzący średniej wielkości drzewa osiągające w ojczyźnie do 30 metrów wysokości. Pokrój młodych roślin szerokostojkowy, w starszym wieku nieregularny z lekko przewisającymi gałęziami. Kora ciemna, brązowo-czarna, popękana. Igły zebrane po dwie (czasem trzy) w pęczku, ciemnozielone, grube i sztywne, do 15 cm długości. Szyszki małe osiągające do 6 cm długości i 4 cm średnicy. Występują pojedynczo lub w dużych skupiskach na gałęziach. Gatunek o małych wymaganiach uprawowych, dobrze rosnący nawet na wydmach. W Japonii często sadzony w miejscach świętych oraz wykorzystywany do tworzenia drzewek bonsai. Stanowisko do uprawy powinno być zdecydowanie słoneczne. Polecany do uprawy w łagodniejszym klimacie morskim. W Polsce gatunek nie jest w pełni mrozoodporny.

autorzy: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

zasięg geograficzny

Japonia i południowa Korea

grupa roślin

iglaste

grupa użytkowa

iglaste

forma

drzewo

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

drzewiasty rozłożysty
stożkowy

docelowa wysokość

powyżej 20

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

igły zimozielone

owoce

szyszki, szyszkojagody

nasłonecznienie

stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże suche
podłoże umiarkowanie wilgotne

ph podłoża

odczyn lekko kwaśny do obojętnego

rodzaj gleby

piaszczysta
przeciętna ogrodowa

walory

ciekawy pokrój
ozdobne z liści/igieł
roślina zimozielona

zastosowanie

ogrody przydomowe
ogrody orientalne

strefa

6a

autorzy: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;